

[Alsing Andersen.]

slag, under hvilken Form de end maatte vise sig, og under hvilken Forklædning de end maatte fremtræde. Derfor opfordrer vi ogsaa til, at man maalbevidst, men paa demokratisk dansk Vis, i den kommende Tid gør alt for at reducere Kommunismen til den Ubemærkethed, som bør være dens naturlige Tilværelsesform i det danske Samfund.

Medens Kampen mellem de forskellige politiske Ideologier under demokratiske Former er en naturlig Ting i de enkelte Lande, finder vi det ganske urimeligt, at ideologiske Modsætninger skal spille ind i Forholdet mellem de forskellige Stater. Man kan naturligvis sige baade her i Landet og i Udlandet, at det er underordnet, hvad vi mener derom i et lille Land — det er jeg ganske klar over. Paa den anden Side er vi forhaabentlig naaet saa langt i Mulighederne for gensidig Forstaaelse, at man i et lille Land kan sige sin Mening om disse Spørgsmaal, uden at der opstaar Mistanke om vore Motiver. Og naar De Forenede Nationer er oprettet med Tilslutning af Nationer med vidt forskellige politiske, sociale og kulturelle Forudsætninger, maa der ogsaa vises Vilje til Samarbejde med gensidig Hensyntagen til disse indrepolitiske Forskelligheder. Danmark maa i Samarbejde med de flest mulige andre Nationer virke paa denne Linie i det internationale Samarbejde, og vi maa af yderste Evne søge at hindre, at det anses for en naturlig, ja, næsten uundgaaelig Ting, at Verden betragtes som delt i saakaldte Blokke af den ene eller den anden Art.

Det er med Beklagelse, vi maa konstatere, at Erfaringerne efter to Verdenskrige i Løbet af een Generation ikke har ført Fornuften til Sejr, saa at et tillidsfuldt Samarbejde kan sættes i Stedet for den traditionelle Rustningspolitik. Spørgsmaalet er stadig, hvornaar Folkene vil drage den rigtige Konklusion af den gamle Sandhed: at Krig ikke formaar at afskaffe Krig. I Dag maa vi konstatere, at Freden mellem Nationerne endnu ikke er betrygget, og saa længe det ikke er Tilfældet, maa vi erkende, at Forsvarsproblemet er en Del af det udenrigspolitiske Problem. Man kan søge over det — og med Rette —, men hverken Sorg eller Klage eller Ønskedrømme klarer Problemerne for os. Vi maa gøre Tingene nøgternt op og stille os paa Realiteternes Grund, saaledes som Verden i Almindelighed opfatter dem. Selv om det kan føles bittert af mange, maa vi se den Kendsgerning i Øjnene, at Danmark lige saa lidt som andre

Land kommer uden om at have et Militærapparat. Den Afrustning, som engang maa blive Resultatet, hvis Verden skal føle sig fri for Trusler, maa gennemføres internationalt, som mit Parti erkendte det i 1935.

Naar vi inden længe skal tage Standpunkt til Danmarks fremtidige Forsvarsordning, kan vi ikke betragte den som et Spørgsmaal, der kan ordnes alene ud fra indenrigspolitiske Motiver. Vi maa tværtimod i høj Grad tage Hensyn til, hvorledes den almindelige internationale Bedømmelse af et Lands Forpligtelser er, og saa meget ved vi i alt Fald, at ingen vil anerkende vor Ret til at lade vort Territorium ligge hen som det, man kalder et militært Tomrum. Man kan roligt sige, at dette er den almindelige Opfattelse hos alle Medlemmer af De Forenede Nationer, hvad enten de regner sig for at høre hjemme i Øst eller i Vest.

Samtidig kan vi ogsaa sige, at intet Land har nogen Anledning til at tro, at det demokratiske Danmark nærer storpolitiske Aspirationer. Hvad vi foretager os, sker kun ud fra Ønsket om at bevare vor Fred og vor Frihed. I dette Ønske forener den socialdemokratiske Arbejderbevægelse sig med andre Danske, idet vi ikke glemmer, at den demokratiske Frihed og den demokratiske Retssikkerhed, som vi ønsker at leve under, er nøje forbundet med selve vort Lands nationale Frihed og nationale Selvstændighed.

Knud Kristensen: Som baade den højtærede Udenrigsminister og nu den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte, er vor Udenrigspolitik jo mangesidig, og en Side deraf er vor Forsvarspolitik. Jeg vil gerne begynde med nogle Udtalelser om dette Spørgsmaal.

Jeg vil minde om, at første Gang jeg havde Ordet her i Tinget, efter at den nuværende Regering var dannet, for at tage Stilling til denne Regerings Politik og til dens Tale, saaledes som den blev fremført i Statsministerens Aabningstale, henviste jeg til, at vi, hvad det forsvarspolitiske angik, vilde medvirke til, at dette Spørgsmaal blev taget op med det Formaal for Øje at søge gennemført en Politik i positiv Retning.

Noget lignende blev udtalt fra Det konservative Folkepartis Side — altsaa et Tilsgagn til Regeringen og dens Parti om loyalt uden partipolitiske Hensigter at ville medvirke til en Genopbygning og Forbedring af det Værn, som i Besættelsestiden var kommet i en saa sørgelig Forfatning. Og dermed havde jo den nuværende Regering og dens Parti et stort Flertal her i Rigsdagen sikret